

[Robert Mikkelsen.]

dobling af Straffelovens Straffe, og Forudsætningen var, at Forbrydelsens Udførelse var lettet og dens Farlighed forøget ved Mørklægning, Luftalarm o. lign. Denne For-dobling fandt man nødvendig og naturlig. Naar man benytter sig af Mørklægningen til at begaa Forbrydelser, saa skal der altsaa straffes dobbelt, men naar man benytter sig af Besættelsen til at begaa Forbrydelser i tysk Interesse eller med landsskadeligt Formaal, saa skal kun Normalstraffen gælde.

Ja, saadan lyder det forelagte Lovforslag, og disse Bestemmelser om Straffene er vel det væsentlige. Det er muligt, at de 101 Jurister vilde være gaaet endnu videre, det er muligt, at denne Lov maa ses som et Tilbage-tog, saaledes som den ærede Ord-fører for det socialdemokratiske Parti mente, men man maa dog synes, at Forslaget ogsaa som det nu foreligger maa kunne tilfreds-stille selv den ivrigste 6. Maj-Mand. Stort mere kan vel ingen for Alvor have ventet.

Det er rigtigt, at Domstolene allerede nu i mange Tilfælde gaar under den fastsatte Minimumsstraf, 4 Aars Fængsel. Jeg maa imidlertid gaa ud fra, at Domstolene kun har gjort dette, hvor der var de formildende Omstændigheder til Stede, som krævedes for Strafnedsættelse efter Loven. Ingen ansvarlig, heller ikke den højtærede Justitsminister, har villet hævde, at Domstolene her dømte mod Loven eller med Vilje brød dens Bestemmelser. Og naar dette er Tilfældet, saa betyder den nu foreslaaede Regel altsaa ikke, at en eksisterende Domspraksis i Strid med Loven gøres lovlig, men det betyder, at der fastsættes nye Strafferammer, hvor Tendenser til et mildere Syn paa disse Folk vil give sig Udslag i lige saa stor Strafnedsættelse i Forhold til de nye lave Strafferammer, som vi nu kender for de høje Strafferammers Vedkommende.

Den næste Bestemmelse, jeg vil nævne, er Konfiskationsbestemmelsen i den nuværende Lovs § 4. Den gaar ud paa, at Retten, samtidig med at en Forbryder dømmes til Straf efter Lovens Regler, kan fastsætte, at hans Ejendom helt eller delvis skal konfiskeres. Ændringsforslaget gaar ud paa, at Konfiskation kun skal finde Sted, hvor det drejer sig om egentligt Højforræderi eller om væsentlig økonomisk Støtte til landsforræderiske Foretagender, eller hvor der idømmes mindst 4 Aars Fængsel; Konfiskation i Forbindelse med 4 Aars Straffen forudsætter yderligere, at Omstændighederne i øvrigt skal tale derfor, og hvor det drejer sig om økonomisk Støtte til Landsforræderi,

skal det konfiskerede Beløb afpasses bl. a. efter, hvor stort et økonomisk Tilskud den paagældende har ydet. Jeg ved ikke, hvorledes Sehested, Broholm, vilde staa efter denne nye Straffebestemmelse; Schimmelmann synes jo efter adskilliges Mening at være en god Dansker — i hvert Fald er hans Godser efter denne Bestemmelse næppe i Farezonen; og en Mand som Grev Knuth, Knuthenborg, skulde ogsaa efter den nye Formulering kunne regne sig paa den sikre Side. De Hipoer og Stikkere, som efter Forslaget endnu risikerer at komme op over 4 Aars Grænsen, hører sikkert ikke til dem, der har lagt Penge op i videre Udstrækning, saa alt i alt forstaar man ikke, at Hensigten med denne Bestemmelse ikke er søgt opnaaet paa den mere enkle Maade ganske simpelt at foreslaa fjernet en Konfiskationsregel, som man ved Forslaget fuldstændig tager Brodden af.

Vi behandler i disse Dage her i Tinget et andet betydningsfuldt Lovforslag, Forslaget om Konfiskation af tysk og japansk Ejendom. Efter dette Forslag skal al Ejendom, som tilhører Tyskere og Japanere, konfiskeres, ogsaa Ejendom, som f. Eks. tilhører fordrevne tyske Jøder og landflygtige aktive Antinazister, og disse Folk kan først efter nærmere Undersøgelse af et Nævn faa Raadighed over deres Midler igen. Da der her i Tinget blev sagt, at disse Bestemmelser efter Omstændighederne kunde komme til at virke noget haardt, udtalte den højtærede Handelsminister, at selv om vi fortsat vilde være humane her i vort Land, kunde vi ikke paa dette Omraade være blødsødne. Jeg giver den højtærede Handelsminister Ret i, at Retfærdighed uden Blødsødenhed maa raade i disse Forhold, og det paagældende Forslag er da ogsaa stort set et godt Forslag, hvis Fejl vel kan rettes i Udvalget. Men hvordan forholder det sig nu med Blødsødenheden i det Forslag, vi her behandler? Er det kun over for Tyskere, disse Betragtninger skal gælde? Har de ingen Vægt over for Danske, som har forraadt deres Land under Besættelsen? Over for dem synes i alt Fald jeg, at der var endnu større Grund til Indgriben for at hindre ny økonomisk Ekspansion, ny reaktionær, nazistisk Aggression som vi ved at netop disse Kredse skal være Kærnen i, som der med Rette lægges Vægt paa i det andet Lovforslag, jeg omtalte. Er det kun, naar der staar Dollarstilgodehavender paa Spil, at vi ikke skal være blødsødne?

Jeg ved ikke, hvad det er for en Tysker, der ejer Kalø Gods, og hvad ondt han under